

Сънътъ до утринята войскитѣ
За подвигъ новъ ще подкрѣпи.
Почивать тѣ... На часовая
Сънъ клепкитѣ не ще склопи...

И будень той въвъ мрака крачи;
Очитѣ му навредъ слѣдятъ —
Че знай: на поста вѣрно бди ли,
Спокойно хиляди ще спясъ!...

Георги Жадовъ.

На нашия витезъ при Тутраканъ.

Все тъй си дивень въвъ полета вихренъ на
борбата,
Подъ твоя ударъ всѣка вража сила се круши;
Борецъ самоотверженъ, съ храбрость чудна,
непозната,
И днесъ ти нова вража крѣпость срина, разруши.
Тринайсеть форта, батареи, прѣчки непроходни—
Играчка сж прѣдъ мощъ — стихия, буенъ
ураганъ.
Днесъ тамъ ехти побѣденъ химнъ, и знамената
родни
Тържествено развѣватъ се надъ родний Тутра-
канъ.
Привѣтъ, витезо беззавѣтенъ, за великата по-
бѣда! —
Чуй Дунавъ какъ шуми отъ радостъ, весело
играй!